

второ, защото като не опитно непременно е тръбвало да иска съвѣтъ отъ по старитѣ, и да не срѣща покрай себѣ си никого отъ по старитѣ, освѣтъ Робеспьеръ и неговата партия. Имало е и трета причина. Можало е да се предполага, че Франция испроводила въ учредителното събрание всичката си наука всичкия си умъ и всичкитѣ си таланти; когато този горенъ слой на знанието, умътъ и талантътъ бжде сваленъ и туренъ на страна, тогава на повърхността ще се окажътъ второстепенни умове и посредствени дарби; и тъй, новото събрание ще се състави отъ чловѣци изъ средния класъ, и това отсъствие на силни таланти ще турне найтвърдо основание на предполагаемата се диктатура. Къмъ последното това съображение, Робеспьеръ, като чловѣкъ твърдъ самолюбивъ и и славолубивъ, не можалъ да бжде равнодушенъ, толко по много, че въ първата година и половина на дѣятелността си, той билъ съвършено притѣсенъ отъ ораторскитѣ таланти на учредителното събрание; него го дълго не слушали, и престанали отъ да му се пресмиватъ чакъ тогава, когато захванали да се боятъ отъ него; сега той съ удоволствие можалъ да каже, че за него такива оскърбителни сцени, по всѣка вѣроятностъ не ще вече да има.

Но надеждитѣ за безцвѣтността на бждщето събрание ся неоправдали. Въ събранието ся появила горѣща младежъ, която съставила партията на Жирондитѣ; талантливитѣ оратори на тѣзи партия Верньо, Инаръ и Хюаде захванали да ся боратъ съ Робеспьера въ самия